

Oktober.. Vanmiddag, zaterdag 6 oktober, reed ik naar Krimpen a/d IJssel voor een bezoek aan moeder Lena. Ze was ziek geweest en weer wat opgeknapt. Ook mocht ze op 23 september haar 78ste verjaardag vieren. Ik schaam me dat ik dit in de vorige kerkbode vergat te memoreren. Daarom begin ik dit stukje met haar van harte te feliciteren.

We zullen niet vergeten hoe u gezorgd en geleefd hebt met onze nu zalige vader.

De Heere sterke u in ouderdom en grijsheid.

Hij trooste u in het gemis met die zeer gepaste en beminlijke Zaligmaker.

Tijdens de reis vermenigvuldigden de gedachten zich. Misschien kwam dat ook door dat echte Hollandse herfstweer. Wind en zon..wolken die wederkomen na de regen.

De gedachten gingen een ogenblik naar de jong gestorven Alice Nahon:

Daar hangt wat adem van m'n ziel
Op iederen weg, in ied're bloem;
Daar blijft een beetje van m'n hart
In al de namen, die 'k vernoem.
En 'k voel m'n oogen stil verwant
Aan ieders wee...aan elks verblijen...
Gij die me lieven hebt geleerd,
God, leer me scheien.

Expres vermeed ik de grote snelweg en koos voor de route via Vreeland..Vinkeveen..Wilnis..Woerden..Linschoten..Montfoort..Schoonhoven enz.

Ergens tussen Linschoten en Montfoort staat een machtige kastanjeboom. Altijd weer trekt die machtige boom de blikken naar zich toe. Gekomen in de delen van Montfoort, gingen de gedachten naar m'n nu zalige overgrootvader Jacobus Overduin.

Hij werd geboren in het jaar 1851 te Leiden.

Van 1884 tot 1888 was hij oefenaar in de Chr. Ger.Kerk te Doorn.

Van 1888 tot 1890 stond hij in de Ned.Ger.Kerk te Montfoort.

Toen hij op weg was naar Montfoort, reisde hij in gezelschap van een rijk heer.

In het gesprek kwam uit, dat overgrootvader de beroepen pastor van Montfoort was. De rijke heer begon met een ernstige waarschuwing aan het adres van overgrootvader: Man, je gaat daar dood van de honger! De mensen daar zijn een stelletje armoedzaaiers! Hoe krijg je het in je hoofd om dáár naar toe te gaan?

Overgrootvader antwoordde: Maar meneer, ik heb gehoord dat er één rijk heer bij dat groepje mensen is!

De meneer begon te schateren van de lach, en zei: Hebben ze je dat wijsgemaakt?

Nou, ik ken ze allemaal, er is er niet één bij die geld heeft.

Overgrootvader antwoordde: Meneer..ik weet het zeker! Eén is erbij die zegt: Mij is het goud en het zilver en het vee op duizend bergen...

Zo ging overgrootvader in 1888 naar Montfoort. Montfoort, bijgenaamd "het land der ezelen".

En nu, 1984, bijna een eeuw later, rijd ik door dit land. Begrijpelijk dat de gedachten zich vermenigvuldigen.

Ik hoef hier niet te gaan vragen: Zijn er nog mensen die gekerkt hebben bij Jacobus Overduin? Neen, dat geslacht is lang voorbij.

In de berm langs de weg zit een zwaan, de kop weggeborgen in de veren. 't Lijkt of de zwaan zich verstopt voor de wind en de regen en de geluiden om hem heen.

Hoe zou het er hier honderd jaar geleden hebben uitgezien?

't Zal wel een modderpad zijn geweest, en overgrootvader zal, met hoge schoenen, door de

plassen hebben gebaggerd. Misschien heeft hij ook naar de zwaan gekeken en gezongen:

Mijn Jezus, geleid mij door d' aardse woestijn,
Gestorven voor mij, zal mijn zwanenzang zijn!

Oktober..nòg een herinnering: Op 18 oktober 1898 werd in de Ger.Gem. te Lisse, tijdens een ledenvergadering, beroepen: Jacobus Overduin, voorganger van Ger.Kerk B, te Boskoop.

"Wij beroepen u tot onze Voorganger om in ons midden door Leven en Leer te stichten overeenkomstig Gods Woord en Kerkenordening van 1618-1619 en wat verder aan het ambt verbonden is. Wij wensen u als traktement te geven f900,- per jaar, vrij van woning en belasting, vrije overkomst en zes vrije zondagen per jaar". Die overgrootvader lijkt me geen man van kerkmuren te zijn geweest.

Chr.Ger.Kerk te Doorn	1884-1888
Ned.Ger.Kerk te Montfoort	1888-1890
Ned.Ger.Kerk te Amerongen	1890-1892
Ger.Kerk B, te Boskoop	1892-1898
Ger.Gem. te Lisse	1898-1921.

Hij zal wel gezongen hebben: Gij weet, o God, hoe 'k zwerven moet op aard'.

Maar ook deze is in 't geloof gestorven en leeft, want de rechtvaardige door het geloof zal leven.

Lieve lezer, we gaan er weer een punt achter zetten.

Buiten is het donker en grauw. Door de vele regen staan de bomen nog zwaar in blad. Tot op heden laat de nazomer op zich wachten. In de kerk hoor ik herfstgeluiden in de vorm van hoesten en proesten. Verlangend jullie ook naar wat zon en blauwe lucht?

Een hartelijke groet, mede namens m'n vrouw, en Gode bevolen!

Geen licht is ons gebleven,
er is geen God te zien,
de dagen alle zeven
en de geboden tien,
dan deze ene Naam;
die Naam is alle nachten
ons heimelijk verwachten,
ons innerlijk geheim.

De duisternis te boven
al staat de nacht rondom,
zijn allen die geloven
dat Jezus is de zon.
Zij kiemen uit Zijn graf,
zij bloeien uit Zijn wonden,
zij worden uitgezonden
de nacht uit in de dag.